

Một cơn Mưa Ngỡ Ngàng

Ôi cơn mưa quá nhỏ / không tưới mát hết vườn, nhỏ hơn cả mù sương...và khô rồi theo nắng!

Ở với nhau chẳng đặng, thôi thì mưa chút thôi...đủ ướt hai làn môi...của đóa hoa hồng bạch?

Tôi đang ngồi úp mặt / trong bàn tay, nhớ mưa! Hay là tôi ngây thơ / thèm mưa như đứa bé?

Mỗi giọt mưa, giọt lệ. Một giọt cũng khóc mà! Mưa giống như người xa / thoáng về cho ray rứt...

Mưa như là hạnh phúc / cứ vượt ngoài bàn tay...giống như tóc ai bay / năm xưa, mười bảy tuổi...

*

Chiếc xe ngựa lủi thủi / lăn bánh về Filnôm. Lăn bánh trong chiều hôm...Bánh luân hồi chuyển động...

Tôi nhớ hồi tôi sống / ở trên núi trên rừng / bắt xe ngựa giữa đường / nó đến đâu cũng được...

Mưa mấy mùa sướt mướt...tôi mút mùa thiên thu...mưa gió buồn vi vu...

Hỡi em đi về đâu năm em mười bảy tuổi năm mà tôi muốn đuổi chỉ theo được nửa đường...

Rồi mưa như mù sương rồi mưa như mù sương...

Trần Vấn Lệ